



Ján Adamus

20. nedeľa „cez rok“ – rok A
Mt 15, 21- 28

Myšlienky k homílii farára Jána Adamusa

Pri počúvaní správ sa niekedy až hrôzou strasieme, keď oznamujú, ako matka dokázala vziať život svojmu narodenému dieťaťu. Aby sa týmto hrozným udalostiam predchádzalo, vznikli v roku 2004 z iniciatívy občianskeho združenia Šanca pre nechcených tzv. Hniezda záchrany. Sú to verejne prístupné inkubátory, kde je možné anonymne odložiť nechceného novorodenca. Postupne ich zriadili 20 po celom Slovensku a tento počet ešte nie je konečný. Každá žena, ktorá tajne porodí svoje dieťaťko, môže ho vložiť do Hniezda záchrany a vyhnúť sa tak krutému zločinu. Táto možnosť je bezplatná a bezpečná. Po žene, pokiaľ sama neprejaví záujem, nebude nikto pátrať a dieťaťko dostane šancu žiť, dokonca žiť plnohodnotne v adoptívnej rodine.

Porovnajme si počínanie týchto zúfalých žien so ženou – pohankou z dnešného evanjelia. Určite sa plne postavíme na stranu pohanky, ktorá prosí Ježiša o zdravie pre dcéru. A ešte ako prosí!? Doslova kričí: Zmiluj sa nado mnou, Pane, syn Dávidov! Dcéru mi hrozne trápi zlý duch. Ježiš jej však zámerne nevenuje pozornosť. A keď to už aj apoštolom liezlo na nervy, vyzvali ho: Pošli ju preč, lebo kričí za nami. Až teraz sa Ježiš odhodlal niečo povedať. Je to však skôr chladné vysvetlenie, prečo na ňu nereagoval. Pochádzala totiž z okolia Týru a Sidonu, územia známeho svojou neverou. Ja som poslaný iba k ovciam strateným z domu Izraela. Žena je však vytrvalá a nedá sa len tak ľahko odbiť. Prišla k nemu, poklonila sa mu a povedala: Pane, pomôž mi! Ale nepomohlo ani to. Do tejto chvíle Ježiš od nej udržoval určitý odstup, teraz však zaútočil na jej boľavé miesto strohými a tvrdými slovami: Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám. Znamená to, že nie je dobré vziať ho Izraelitom a hodiť ho pohanom. Mohla však oná úbohá žena za to, že sa narodila ako pohanka? A Ježiš ju dokonca stavia na roveň psom. Neozvala by sa v tejto chvíli v človekovi pýcha? Nevzkypela by v ňom žiľ? Nebolo by lepšie sa otočiť a s plačom, preklínaním alebo s nadávkami odísť? Žena sa však neuráža ani nevzdáva, ba situácia chorej dcéry ju doháňa k tomu, že Ježiša šikovne a pohotovo vezme za slovo: Áno, Pane, ale aj šteňatá jedia odrobinky, čo padajú zo stola ich pánov. Pred touto vierou Ježiš kapituluje: Žena, veľká je tvoja viera! Nech sa ti stane, ako chceš. Evanjelista dodáva: A od tej hodiny bola jej dcéra zdravá.

Čo tu viac obdivovať? Vieru ženy alebo jej neodbytnosť? Obdivuhodné je oboje, ale možno trochu „navrch“ má jej neodbytnosť. Nedala sa odradiť, volala, kričala, až napokon dosiahla svoje. Bola to jej prosba a modlitba. Útočila na Božské Srdce a ľudsky povedané – obmäkčila ho. Dokážeme

sa aj my tak vytrvalo modliť? Dokážeme tak mocne útočiť na nebo? Koľkí z nás, pokiaľ nie sú hneď vypočutí, sú naklonení utiahnuť sa do ulity a sklamané nariekať: Nemá význam sa modliť, nemá význam chodiť do kostola, nemá význam spoliehať sa na Pána Boha! Čo si sám neurobím, nezískam, nemám...

Lenže nezabúdajme, že ak nie sme vypočutí, má to svoje dôvody. Naša modlitba alebo nevychádza z čistého srdca, alebo prosíme o niečo, čo by nám vôbec neproselo, ba skôr uškodilo, alebo sa snažíme nadiktovať Bohu, aké dary má nám udeliť, pričom zabúdame, že iba modlitba pokorného preráža nebesia. Ale hlavný problém, ktorý je pekne vystihnutý v dnešnom evanjeliu, je v tom, že sa nemodliame s dôverou v Boha. A keď nás aj nevypočuje tak, ako si to my predstavujeme, nikdy nám nedá kameň, keď ho prosíme o chlieb.

V modlitbe si často zamieňame úlohy a žiadame od Boha, aby vykonal našu vôľu, aby uskutočnil náš plán, aby sa doslova dal do našej služby. Lenže modliť sa, znamená pravý opak. Máme prosieť, aby sme vládali konať jeho vôľu, uskutočňovali jeho plán a celkom sa odovzdali do jeho služby. V modlitbe nejde o to, aby sme zmenili Boha, rozkazovali mu, ale aby sme zmenili seba, poslúchali Boha a dôverovali mu. Len vtedy bude naša modlitba vypočutá, keď sa budeme modliť vytrvalo a s dôverou. Keď americký prezident Ulysses S. Grant (1822–1885) odišiel po ukončení volebného obdobia z úradu prezidenta, dostal sa do veľkých finančných ťažkostí. Uveril nesprávnym ľuďom a investoval všetky svoje financie do projektu, ktorý krachol. Ocitol sa vo veľkej núdzi. Rozhodol sa teda napísať svoje pamäte, aby mohol splatiť dlhy, ktoré mu ostali a aspoň trochu zabezpečiť svoju rodinu v prípade svojej smrti. No počas týchto ťažkých dní písania lekári mu zistili rakovinu jazyka. Choroba mala rýchly priebeh a Grant vedel, že má už málo času. V tom čase ho prišiel navštíviť jeho priateľ, generál, ktorý ho chcel potešiť, a tak začal spomínať na časy, ktoré spolu prežili. Rozprával o veľkých bitkách, v ktorých bojovali bok po boku, ale zdalo sa, že to nezaberá. Grant iba mlčky sedel a bolo vidieť, že myslou je úplne niekde inde. Nakoniec Grant pokýval hlavou, chytil priateľa za ruku a povedal: Povedz mi radšej niečo o modlitbe...

Ešte stále si niekto myslí, že sa neoplatí modliť, chodiť do kostola a dôverovať Bohu? Nebeský Otec každého vypočuje, každému pomôže, veď nám to jasne odkázal cez svojho Syna: Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria. Príklad kanaánskej ženy je aj pre nás silným motívom k vytrvalej prosebnej modlitbe podľa návodu apoštola Pavla: O nič nebudte ustarostení. Ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vďaka prednášajte svoje žiadosti Bohu.



Preblahovanej Panny Mária Kráľovnej

**Nad všetky Božie stvorenia
vysoko stojíš, Kráľovná.
Kto sa ti v kráse, nádhere,
Nepoškvrená, vyrovná?!**

**Ty si spomedzi stvorení
Božiemu Slovu žiarila,
ty, čo od neho pochádzaš,
jeho si v čase zrodila.**

**Tak ako Kristus Kráľom je
pre purpur krvou planúci,
tak ty si pre bôľ pod krížom
vznešená matka žijúcich.**

**Nesmiernou slávou žiariaca
pozri na deti oddané
a prijmi od nás láskavo
úprimné blahoželanie.**

**Otca i Ducha aj Syna
tvojho nech všetko pochváli,
že ťa tri božské osoby
do rúcha slávy odiali. Amen.**

Rodičovské skratky

7 Mami, kedy budeme mať spolu rande?"

(o špeciálnom čase rodiča a dieťaťa)

Pri večeri, po spríške ufrflaných viet o škole a kamarátoch a o svete vôbec, razantne vyhlásil: „...a vôbec sa mi nevenuješ!“ „Fúha, tak toto je nefér!“ prebleslo mi... A v hlave mi bežalo ďalej: To nie je fér. Veď sme práve pri spoločnom stole, cvičili sme spolu na klavíri, včera sme spolu robili to a ono, veľkú časť víkendu sme strávili spoločne celá rodina... Ako to, že sa ti vôbec nevenujem?

Ale skôr, než som niečo povedala nahlas, uvedomila som si, že nič z týchto predchádzajúcich myšlienok nepotrebuje môj druhorodený počuť. Že on teraz rieši niečo celkom iné. Má právo na to, aby som sa jeho výrokom vážne zaoberala a neignorovala ho. Má právo na moju lásku, veď je to najjasnejšia vec pod slnkom!

Môj pohľad a pocity pri jeho obviňujúcom konštatovaní sú, aké sú, ale jeho sú iné. Jeho emócie a potreby sú iné... A tak som po chvíli uvažovania, čo sa asi deje v jeho svete, povedala už vcelku pokojne: „Ty by si asi chcel byť so mnou viac...“

„Áno, mami! A dávno sme nemali rande!“ zareagoval bez meškania.

„No, to máš pravdu. Spravíme s tým niečo? Pozajtra máš popoludní voľno, a j ja. Môžeme niečo vymyslieť...“

„Jasné, mami, vymyslím nám program!“

Ufrflaný človečik prešiel do širokého úsmevu a bolo mi jasné, že si dá záležať ako vždy. Naše spoločné rande miluje. A ja som poctená, že o ne stojím, že sa teší na špeciálny čas so svojou mamou.

Prečo je tento čas dôležitý pre nás oboch?

• Je to len náš čas - neregistrujem mobil, neriešim v hlave prácu a povinnosti, dokonca ani iných členov rodiny, lebo tých odovzdám do láskavej starostlivosti niekoho iného, tých najstarších už len do Božej starostlivosti.

Vnímam dieťa naplno - jeho svet, jeho myslenie, cítenie, talenty, vývin a zmeny, jeho jedinečnosť a jeho špeciálne miesto v rodine s viacerými súrodencami.

• Je to dôležitý čas pre budovanie nášho vzťahu, a to nepotrebuje komentár.

• Je to čas dôvery, keď sa zvyčajne dozvedám veci predtým nevy povedané, veci z tajných komnát. A keď sato hodí, hovorím aj o svojom prežívaní mamy. Byť dospelákom nie je také jednoduché... ani byť dieťaťom. Spájame sa cez vzájomné zdôverovanie, empatiu i cez prezradené sny a túžby...

• Dieťa si uvedomuje a je to preň silná skúsenosť, že je natoľko dôležité, že rodič (bežne taký zaneprázdnený) si nájde čas len preň. A že mu dôveruje a obsah rande necháva na dieťaťi. Na rande mu tak aj bez slov hovorím: „Si moje milované dieťa. Máš pre mňa obrovskú hodnotu. Je príjemné tráviť s tebou čas. Tešila som sa to, teším sa z nášho priateľstva.“

• Náplň „rande“ určuje dieťa. Nezamýšľam sa, nakoľko je tento čas zmysluplný pre mňa, dôležité je že je zmysluplný pre dieťa - a že z nejakého dôvodu chce práve toto zažívať so mnou. Či už je to spoločenská hra, výlet, zmrzlina, obľúbený film, tandem v Minecrafte či prezeranie nálepiek futbalistov - návrhy, ktoré duši neublížia, majú zelenú.

• Je to príležitosť na utvrdzovanie identity budúceho muža, budúcej ženy. Synovia majú priestor učiť sa galantnosti k dáme (náš tretíak sa na rande vyfešákuje a rád pripraví pre mamku kávu alebo niečo pod zub) a čerpajú mužnosť pri adrenalínovom rande s tatkom (náš šiestak si jednoducho potrebuje merať sily, potrebuje zažívať nové chlapské výzvy). Dievčatá sa cez „dámske jazdy“ s maminou tešia zo svojej krásy, nežnosti a radosti Božích dcér (čo si s mojimi dievočkami naplno užívame pri tancovaní, „wellness“ v kúpeľni a u kaderničky či víkend

na chate len pre maminy a dcéry). Pri rande s tatkom získavajú dôležité časti do mozaiky sebaobrazu a obrazu mužského vzoru, podľa ktorého budú neskôr vnímať aj svojho vyvoleného princa.

• Také rande nemusí byť dlhé, ale dieťa si ho dlho pamätá. Keď bol jeden z našich synov škôlkar, šli sme do filharmónie - aspoň na časť koncertu. Odvtedy vždy, keď sa niekde spomenie filharmónia, dodá: „Jasné, to je tam, kde sme boli s maminkou na rande... A je tam zlatý strop!“

• Rande je veľakrát naozaj zábavné a nikdy vopred neviem, aké „úlety“ ma čakajú. Humor tu jednoducho musí byť (ak sa, samozrejme, neriešia vážne detské bolesti). Aj tvorivosť a nové nápady ľúbia rande. Tak napríklad pri nedávnom rande so synom na balkóne sme pri miske jahôd dumali nad tým, ako to, že ovocie je sladké. Okrem analýzy fruktózy, glukózy a sacharózy prišla reč aj na novú receptúru prípravy melónového kokteilu. Melón sa zhodí z balkóna na trampolínu u spodných susedov a potom sa doň vpichne slamka. Ako vyriešiť problém upchávania slamky jadierkami, neprezradím, lebo to bude obsahom registrovaného patentu nášho juniora.

• V neposlednom rade je krásny aj čas čakania, keď sa na rande obaja tešíme - kedy to už bude?

To bolo zopár pozitív z veľkej množiny bonusov špeciálneho času s dieťaťom. Istotne si ďalšie doplníte po svojom najbližšom rande s dcérou alebo synom.

Mária Jokelová Ťuchová „Rodičovské skratky“

Púť ku sv. Rozálii:

V prvú septembrovú nedeľu 3. septembra bude púť ku Kaplnke sv. Rozálie nad farnosťou Štefanová.

Púť do Šaštína:

Pozývam na púť k Sedembolestnej Panne Márii do Šaštína dňa 15. septembra. Autobus už máme dohodnutý – má 50 miest. Zapísať sa môžete v sákristii kostola. Pozvite aj svojich priateľov a známych. Ponúkneme možnosť putovať s nami aj farnosťou Budmerice.

Upratovanie kostola:

Ďakujem predchádzajúcej skupine za výzdobu a upratovanie kostola. Prosím ďalšiu skupinu čísla domov 101 – 122.

Sväté omše v 20. týždni cezročného obdobia (A)

21.VIII. pondelok

18:00 Za † Ludovíta a Antóniu Gajdošíkových

22.VIII. utorok

18:00 Za Božie požehnanie pre rodinu a šťastný pôrod

23.VIII. streda

18:00 **Svätá omša v Štefanovej**

24.VIII. štvrtok

18:00 Za † Antona a Lauru Kerákových

25.VIII. piatok

18:00 Za † Ernesta Krchnáka a vnuka Mateja

26.VIII. sobota

08:00 Na úmysel otca arcibiskupa

27.VIII. 21. Nedeľa cezročného obdobia (A)

08:00 Za + Viliama Jurčoviča (1. výročie smrti)

Lektor: Vráblová Radakovičová

11:00 Za farníkov

Lektor: Polakovič Šustová

Liturgický kalendár

21.VIII. pondelok sv. Pia X., pápeža Sp
22.VIII. utorok sv. Preblahoslavenej Panny Márie Kráľovnej Sp
23.VIII. streda sv. Ruženy Limskej, panny, Lsp
24.VIII. štvrtok sv. Bartolomeja, apoštola Sviatok
25.VIII. piatok sv. Ludovíta, sv. Jána Kalazanského, kňaza Lsp
26.VIII. sobota Preblahoslavenej panny Márie, v sobotu Lsp

4 Paleta autorov

Aj keď má Biblia v podstate jednotnú tému - spása človeka - nie je vôbec uniformná. Práve naopak, skladá sa z veľmi odlišných kníh, usporiadaných chronologicky iba čiastočne. Keďže v nej nachádzame nielen historické správy, ale i drámu a lyrickú poéziu, prorocké vízie, kódexy i príslovia, ba aj piesne, rozprávky, bájky i hádanky, chronológia nemôže byť jediným kritériom jej usporiadania. Veď aj prvotní autori niektorých jej kníh boli rozdielni: jeden pastier, druhý kráľ, ďalší prorok, iný pisár, rybár, lekár atď. A napokon, Biblia nevznikla ako náhodná zbierka izolovaných kníh, ale je ovocím odovzdávania z generácie na generáciu, pričom formovanie jej kníh obopína viac ako tisíc rokov.

S jej vznikom to určite nebolo tak, že Mojžiš si počas putovania púšťou sadol na nejakú skalu a začal písať jednu knihu Tóry za druhou. Veru, takto si to v minulosti predstavovali mnohí, nielen jednoduchí veriaci. Ani Dávid neskladal vo svojom paláci celé zbierky žalmov, aj keď sa väčšina z nich pripisuje práve jemu. Ba ani Šalamún nespisoval za svojim kráľovským stolom porekadlá a rad-radom i múdroslovné knihy. Podobne môžeme hovoriť aj o prorockých knihách, najmä tých veľkých. Lebo aj keď nesú meno niektorého z prorokov, nemusel napísať každú časť konkrétnej knihy práve prorok uvedený v jej názve. Často sa totiž na ich spisovaní podieľali učeníci, čiže žiaci prorokov, ktorí vytvárali celé prorocké školy. A už vôbec proroci po svojich žiakoch ich spisy neopravovali.

V tom čase písanie - a najmä to, pod vedením Ducha Svätého - nebolo záležitosťou potvrdzovania seba samého, svojej popularity či schopností. Jednoducho sa písalo pre šírenie dobra, Božích vecí a hlavne z pobádania Ducha. A čím dôležitejšej osobnosti pisateľa svoje dielo symbolicky pripísali, tým mal daný spis väčšiu hodnovernosť a skôr z neho mohol čerpať celý Boží ľud.

Biblický „bádateľ“

Oveľa dôležitejšie, ako hľadať autorov jednotlivých kníh Písma, je vedieť, že knihy Biblie sa narodili v jednom jednoduchom Božom ľude a pre ľud, najprv starého a potom nového „Izraela“. Preto je Biblia ľudovou knihou, hoci súčasnosť jej chce navliekať akýsi vedecký šat. Napriek všetkým výskumom okolo nej je isté, že Biblia je a aj zostane knihou ľudovou, knihou pre bežných ľudí, pre živé, veriace a putujúce spoločenstvá. Tak to bolo včera, tak to je dnes a tak to bude aj zajtra.

Keď cestujeme po Svätej zemi, sprievodca nás môže upozorniť na zaujímavú vec. Ukáže na nejaký kopec a povie, že skrýva v sebe sedem civilizácií. Začudujeme sa, lebo u nás sme zvyknutí, že ak chceme objaviť niečo z dávnej minulosti, treba kopat' do hĺbky

Logika telu je možno vďaka zriedkavým dažďom v Palestíne trochu iná, a predsa podobná. Povedzme, že sa na nejaké pradávne prosperujúce osídlenie ulakomil iný kmeň, vyraboval ho, vypálil a takmer zrovnal so zemou. Po niekoľkých desaťročiach alebo stáročiach sa inej skupine ľudí či kmeňu to miesto tiež zapáčilo a postavili si tam svoje sídlo. Samozrejme, že si museli zaobstarať nový stavebný materiál, ale použili aj zvyšky toho, čo ostalo po predchádzajúcom vyplenení a požiari. Tak to mohlo pokračovať v dejinách mnohokrát a osídlenie stúpalo do výšky. Na základe použitých stavebných kameňov a rôznych iných artefaktov vedľa dnes archeológovia každú vrstvu takéhoto umelo vytvoreného kopca identifikovať a dejinné zaradiť. A poskladajú si tak viac-menej presné dejiny danej lokality.

Prečo to spomínáme? Podobné „vrstvy“ nachádzame aj v Biblii. No sú to trochu iné „vrstvy“: literárne a redakčné. Práve ony dokazujú ten nepredvídateľný nekontrolovateľný a ľudsky neovládateľný proces

opätovného stvárňovania, oživovania a aktualizácie textov Biblie v dávnej minulosti.

Keď teda chceme do Biblie vstúpiť, pozrime sa na jej podrobnejší „životopis“, lebo nazrúc do jej vnútornej logiky, sa nám určite podarí pochopiť ju trochu lepšie. Ak sa totiž chceme ponoriť do Písma, je dobré prijať jeho „DNA“, aby sme mohli s väčším úžitkom čítať dávny biblický príbeh, uvažovať o ňom a aktualizovať ho vo svojom vlastnom živote. A to všetko pretkávať modlitbou. Pokúsme sa preto v nasledujúcich riadkoch na tento veľkolepý proces vzniku Biblie - nášho záchranného pásu zhora - pozrieť lepšie a priblížiť si ho konkrétnejšie.

Dagmar Kráľová „Skús to Bibliou“

Ohrozenie na ceste života

Ako rozpoznáme zlú hudbu, keď povedzme niekto počúva anglické skladby, no nevie po anglicky? V slovenských textoch sa dá rozlíšiť dobrá skladba od zlej, ale v cudzom jazyku je to niekedy náročné.

Je veľmi dôležité, mať múdrosť, aby sme vedeli, čo do seba púšťame. Aj v tomto sa ukazuje, či kráčame po ceste, ktorá je Božia. Hudba nás preniká. Vieme, že keď počúvame príjemnú hudbu a piesne, ktoré oslavujú Boha, máme zrazu dobrý pocit. V Biblii čítame, že keď kráľ Saul počul, ako Dávid hral, tak sa ho to dotýkalo. Vyžadoval, aby prišiel Dávid a aby hral, lebo cítil, že v tom momente sa niečo dialo v jeho vnútri.

Ako to aplikovať na počúvanie hudby?

Sú také dva tábory a pohľady na počúvanie hudby a na všetko, čo k nám cez hudbu prichádza. Existuje skeptický a katastrofický názor. Skeptici sú tí, ktorí vravia, že sa nič nedeje, nie je dôležité rozlišovať hudbu a že to preháname, keď za každým akordom vidíme diabla. Katastrofický postoj je presne opačný. Tvrdí, že treba dávať veľký pozor, že hudba je zlá a je nástrojom od zlého ducha, prostredníctvom ktorého nás môže dostať a odviesť od Boha. Ja by som medzi týmito názormi hľadal strednú cestu. Samozrejme, hudba má vplyv napríklad na naše nálady, no zase netreba v každej piesni vidieť zlého ducha a to, že nás môže ovplyvňovať. Vy zdvihnem pár vecí, ktoré nám môžu pomôcť v rozlišovaní a ľahšom vnímaní problému hudby.

Čo ak sú v textoch naozaj prítomné myšlienky zla?

Pri niektorých piesňach môžeme vo svojom vnútri cítiť, čo to s nami robí. Niekde je prítomnosť satanizmu, teda uctievanie diabla jednoznačná. Preto je veľmi dôležité mať múdrosť a vedieť rozlišovať. Predstavme si, že by som počúval hudbu v angličtine, nerozumel by som jej, ale v texte by sa uctieval diabol. Ja by som do éteru, do sveta aj do seba púšťal to, že niekto cez text uctieva diabla. Myslím si, že nikto z nás by s tým nesúhlasil. Zvlášť ako kresťania vieme, že uctievať diabla je niečo, čo je proti Bohu a čo nás môže poznačiť. Ďalšia vec, ktorá sa taktiež veľmi často vyskytuje v textoch piesní, sú rúhanie a urážky. Satanizmus tak nemusí byť priamy, ale môže ísť o vysmievanie, sa, ponižovanie či útočenie na Boha, na jeho autoritu a milosť. Samozrejme, pri takýchto rúhavých slovách je najviac zasiahnutý Ježiš, ktorého hudobný priemysel zobrazuje v najrozličnejších podobách. V mnohých piesňach sa objavuje výsmech z kríža. Jednoducho je to nebezpečné a keď niečo také počúvame a ani neviem o čom je daný text, negatívna zložka z hudby môže prúdiť do nášho vnútra.

Ján Buc „Prečo ľudia veria“

Na minútku

Schôdzka

Bol raz jeden veľmi dobrý, svätý človek, ktorý sa volal Dimitrij. Keď sa jedného dňa modlil, Ježiš mu povedal: „Milý môj Dimitrij, dnes by som sa s tebou rád stretol. Stretne sa na poludnie v malom Kostolíku Najsvätejšej Trojice na ceste do Kyjeva.“

Predstavte si, ako sa dobrý Dimitrij tešil! Nezobral si ani kabát a utekal na stretnutie s Ježišom. Ponáhľal sa, srdce mu mocne tlkalo, taký bol rozrušený. Cesta, ktorá viedla do kostolíka, bola rozbitá a zle schodná a nikdy sa mu nezдалa taká dlhá.

Zrazu sa na klesajúcom úseku cesty objavil chudobný povozník, ktorý sa márne pokúšal dostať naspäť na cestu svoj voz, ktorý skízol do potoka vedľa cesty. Sám by to tento chudáčisko určite nezvládol.

Dimitrij bol na pochybách, čo má robiť: „Mám sa zastaviť a pomôcť tomuto nešťastníkovi alebo ho obísť a rýchlo pokračovať, aby som nezmeškal svoje dôležité stretnutie? Veď povozníkov s problémami ešte stretnem, ale zmeškať stretnutie s Bohom by bolo neodpušiteľné. Druhá šanca už v živote mať nebudem!“

Vážne zvažoval jedno aj druhé. Napokon rozhodlo jeho srdce.

Dimitrij zastal, pridral sa k povozníkovi, oprel sa ramenom do voza, ktorý uviazol v priekope. Muž, ktorému pomáhal, mu ďakoval pohľadom.

Udychčaným a zapoteným mužom sa podarilo dostať voz späť na cestu. Dimitrij nepočkal ani na poďakovanie povozníka a utekal na miesto svojho stretnutia s Ježišom.

Keď však uťahaný a zadýchaný dorazil na dohodnuté miesto, Ježiša tam nenašiel. Možno ho už unavilo čakať a odišiel.

Dimitrimu pukalo srdce od sklamaní. Zrútil sa na kraj cesty a usedavo sa rozplakal. Po chvíli tadiaľ prechádzal povozník. Keď ho videl takého skormúteného, zastal, sadol si vedľa neho do trávy a pozeral sa naňho očami plnými láskavého pochopenia. Potom vytiahol z batôžka bochník chleba, rozlomil ho na polovice a jednu mu podal so slovami:

„Dimitrij...“

Zmätený Dimitrij pri pohľade na chlieb pochopil. Objal tohto muža plačúc od radosti: „Ježiš môj, to si bol ty! Ty si bol povozník! Išiel si mi naproti.“



A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho (Lk 24, 30 - 31).

Bruno Ferrero „Vždy príde ďalší deň“

Zamyslenia

NEVEDELI, ŽE JE TO JEŽIŠ

Jn 21, 4-12

Keď sa už rozodnilo, stál Ježiš na brehu; ale učeníci nevedeli, že je to Ježiš. A Ježiš sa ich opýtal: „Deti, máte niečo na jedenie?“ Odpovedali mu: „Nemáme.“ On im povedal: „Spustite sieť z pravej strany lode a nájdete.“ Oni spustili a pre množstvo rýb ju už nevládali

vytiahnuť. Učeník, ktorého Ježiš miloval, povedal Petrovi: „To je Pán.“ Len čo Šimon Peter počul, že je to Pán, pripásal si šaty - nebol totiž oblečený - a skočil do mora. Ostatní učeníci prišli na lodi, lebo neboli ďaleko od brehu, len asi dvesto laktov, a sieť s rybami ťahali za sebou. Keď vystúpili na breh, videli rozloženú pahrebu a na nej položenú rybu a chlieb. Ježiš im povedal: „Doneste z rýb, čo ste teraz chytili!“ Šimon Peter šiel a vytiahol na breh sieť plnú veľkých rýb. Bolo ich stopäťdesiattri. A hoci ich bolo toľko, sieť sa nepretrhla. Ježiš im povedal: „Podte jest!“ A nik z učeníkov sa ho neodvážil spýtať: „Kto si?“, lebo vedeli, že je to Pán.

Uvažujme: Udalosti po Ježišomom vzkriesení ukazujú na problém apoštolov vo vzťahu k Pánu Ježišovi. Evanjelisti ho opisujú slovami: Nevedeli a boli preľaknutí (porov. Lk 24, 37); Ježiš šiel s nimi, ale nespoznali ho (porov. Lk 24, 16); Od veľkej radosti nemohli uveriť a len sa divili (porov. Lk 24, 41); Ak neuvidím, neuverím (porov. Jn 20, 25); Nevedeli, že je to Ježiš (Jn 21, 4). Vzkriesený Ježiš musel apoštolov presvedčať, že je to on. Ako ich viedol počas pozemského života k poznaniu, že je Boh, tak ich po vzkriesení zasa viedol k poznaniu, že je a ostáva aj skutočným človekom.

Stretnutia s Ježišom po vzkriesení sa môžu javiť zo strany apoštolov rozpačité, no o to viac sú reálnejšie. Vzkriesený Pán sa s nimi stretá v celkom obyčajných situáciách. Hovorí im: „Máte niečo na jedenie?“ (Jn 21,5). Petrovi povie: „Spustite siete!“ (Jn 21, 6) Sieť plná rýb apoštolom dosvedčuje: „To je Pán!“ (Jn 21, 7a).

Keď apoštol Peter počuje, že je to Pán, hneď ide k nemu. Na nič iné nemyslí, ani na to, ako je oblečený, ani na sieť plnú rýb. Chce byť čím skôr pri Ježišovi! Dopáva k nemu a na brehu vidí, že on má už rybu pripravenú. Ježiš však povie: Doneste zo svojich rýb! (porov. Jn 21, 10). Akoby ich uvádzal do skúsenosti, ktorá im pomáha, aby ho spoznali, veď videli, koľko bolo rýb, a sieť sa nepretrhla (porov. Jn 21,11). Apoštoli boli v tichu s Ježišom a nik sa neodvážil spochybniť poznanie otázkou: Kto si? Vedeli totiž, že je to Pán (porov. Jn 21,12).

Povzbudme sa: Kardinál Špidlík nám hovorieval, že všetko má vzťah ku Kristovi, veď skrze neho, pre neho a v ňom

bolo všetko stvorené. Bez vzťahu ku Kristovi stráca postupne všetko svoj zmysel. Učil nás ku každej udalosti a skúsenosti pristupovať s otázkou: **Čo mi chce Boh tým povedať?** Hľadať, nachádzať a poznávať Boha vo všetkých veciach - to je cesta, ako byť s Ježišom.

Pýtajme sa: Učím sa stretať a vnímať Pána Ježiša uprostred všedných udalostí môjho života? Stáva sa mi, že ho nepoznám? Ktoré z mojich osobných skúseností mi umožnili poznať Ježiša? Keď ho spoznám, viem všetko opustiť a ísť k nemu?

Konajme: Keď boli apoštoli s Ježišom, nepovedali ani slovo. Prežijem dnešnú adoráciu bez slov.

Modlime sa: Dobrý Ježišu, svojim apoštolom sa dávaš spoznať vo všedných situáciách. Tí však neraz nepoznali, že si to ty. Aj ja som im v tom podobný. Ďakujem ti za všetky chvíle, v ktorých som mohol prežiť tvoju prítomnosť a spoznať ťa. Ďakujem za milosť vedieť opustiť všetko a byť s tebou. Ďakujem ti za tiché modlitby a prebývania s tebou, ktorými si posilňoval moju vieru v teba.

Jozef Šuppa SJ „Ježišove otázky“

www.vistuk.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku